

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617200666
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4617200666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Borisa Minksa vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Topoľčany ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka - E. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., Z. XXXX/X, otec - E. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., Z. E. XX/XX, zastúpený D. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom A., J. XXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19. apríla 2017, č. k. 11P/31/2017-149, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca na maloletú T. U. zo sumy 50 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, počnúc od 30.01.2017, ktoré bude zasielať vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky tohto dieťaťa, čím dochádza k zmene rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23. februára 2016 č. k. 11P/22/2016-74.

Zročné výživné vzniklé zvýšením výživného za obdobie od 30.01.2017 do vyhlásenia tohto rozsudku predstavuje sumu 503,20 eura, ktorú sumu odvolací súd povoľuje otcovi splácať spolu s bežným výživným v splátkach po 50 eur mesačne pod následkami straty výhody splátok, počínajúc mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Topoľčany (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 19. 04. 2017, č. k. 11P/31/2017-149, zamietol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“ alebo „ZoR“) a § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

3.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že navrhovateľka (matka) podala dňa 30. 01. 2017 na súde prvej inštancie návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa, ktorý odôvodnila tým, že pri poslednom pojednávaní, kde došlo k zníženiu vyživovacej povinnosti otca na maloletú T., otec uviedol, že bude prispievať na výživu maloletej inou sumou, než aká je uvedená v jeho návrhu, resp. sumou vyššou ako 50 eur. Tento sľub otec dodržal iba čiastočne, domnieva sa, že otec môže prispievať zvýšeným výživným na maloletú, a to sumou 150 eur od 01. 09. 2016. Od poslednej súdnej úpravy prišlo k zmene pomerov na strane mal. dieťaťa v tom, že mal. T. navštevuje 6. ročník ZŠ v Q.. Na strane matky

k zmenám pomerov nedošlo a pomery otca matke nie sú známe. Zvýšenie výživného navrhla odo dňa, kedy maloletá nastúpila do vyššieho ročníka základnej školy.

3.2. Na pojednávaní dňa 27. 02. 2017 uviedla, že na návrhu trvá, minulý rok so zníženým výživného súhlasila aj napriek tomu, že otec prišiel o prácu svojou vinou. Vyživovacia povinnosť bola naposledy upravená súhrnne na obe mal. deti sumou 150 eur, t.j. na mal. T. 50 eur a na Q. 100 eur. Od posledného rozhodnutia o výživnom mal. T. navštevuje rovnaký stupeň školskej dochádzky, je šiestačka, poplatky sú rovnaké, niekedy vyššie, poplatky v škole zahŕňajú ZRPŠ 20 eur, v školskej jedálni sa už nestravuje - strava cca 27 eur, mažoretky 20 eur polročne, ANJ mesačne 10,- eur v rámci školy, kde navštevuje konverzáciu, drogéria a oblečenie mesačne cca 30 eur. Maloletá nemá zvýšené náklady ohľadne zdrav. stavu, prestala nosiť okuliare, upravil sa jej zrak. Matka pracuje u toho istého zamestnávateľa K. H., kde dosahuje zárobok 800 eur v hrubom, spláca pôžičku 200 eur z tzv. Diners karty, a to cez Tatra banku, žiadnu zmluvu o úvere nepodpisovala. Býva u rodičov v rodinnom dome, ktorý je v ich vlastníctve, prispieva im na energie sumou 150 eur mesačne. Maloletá má sporenie, platí jej životnú poisťku po 27 eur mesačne, plus v Tatra banke na jej kartu šetrí po 15 eur. Tento školský rok bola maloletá na výletoch, v múzeách a mala by absolvovať školu v prírode. Otec nad rámec výživného nič nehradí. Kontakt otca s maloletou je zriedkavý, volal jej naposledy pred 3 týždňami, maloletá sa stretáva s otcom málo, približne raz do mesiaca.

4.1. Otec v písomnom vyjadrení zo dňa 21. 02. 2017 uviedol, že s návrhom na zvýšenie vyživovacej povinnosti nesúhlasí, pretože medzi ním a navrhovateľkou (matkou) k žiadnej inej dohode o prispievaní inou sumou ako 50 eur nedošlo, keďže v tom čase platil výživné aj na syna Q. vo výške 100 eur. V čase posledného určenia výživného bol nezamestnaný, nepoberal dávku v nezamestnanosti ani sociálne dávky. Pracoval na dohodu s mesačnou mzdou 32,68 eura. Stanovené výživné splácal podľa svojich možností a schopností za finančnej podpory jeho priateľky, u ktorej býva a zamestnávateľ mu poskytol bezúročnú pôžičku vo výške 3000 eur, ktorú mu spláca po 200 eur mesačne.

4.2. Pracuje ako vodič MKD s priemerným mesačným platom 708,38 eura. Zamestnávateľovi pravidelne mesačne uhrádza 200 eur titulom poskytnutej pôžičky, mesačné náklady na ubytovanie a stravu má v sume 239,45 eura, výživné platí priemerne od 70 do 100,- eur, mesačné poplatky, ktoré musí zaplatiť sú vo výške 255,88 eura a na prežitie mu zostáva suma 56,95 eura. Ak sa zlepší jeho finančná situácia je ochotný prispievať vyššou čiastkou.

5.1. Splnomocnená zástupkyňa otca na pojednávaní dňa 27. 02. 2017 uviedla, že žije s otcom v spoločnej domácnosti 5 rokov. Poprela tvrdenia navrhovateľky. Má vedomosť, že navrhovateľke dal prísľub, že keď sa zamestná, bude jej doplácať do výšky výživného 150 eur. Založila do spisu doklad o sume, ktorá bola doposiaľ uhradená na výživnom voči mal. T., resp. Q. za rok 2017, predložila doklad o tom, čo mal. T. zakúpili - zakupovanie konfekcie od r. 2013, boli zaplatenie spoločnej dovolenky, o čom predložila tiež potvrdenie. Aktuálne otec pracuje u zamestnávateľa P. Q., kde má priemerný mesačný zárobok v sume 709 eur, a to vrátane diét, resp. stravného.

5.2. Otec býva v prenajatom byte na J. ulici v Q., kde za prenájom platí cca 230 eur, o čom predložila čestné prehlásenie, v prenájme žijú obaja a ona platí za tento byt 80 eur. Otec sa podieľa na chode domácnosti sumou 230 eur, platia internet 18,06 eura mesačne, raz ročne Skylink 39,70 eura. Keďže otec prišiel o prácu, vznikli im vážne problémy, pretože sa dopustil priestupku na území Nemeckej republiky a v súvislosti s tým prišla faktúra na 941 eur, ktorú musela uhradiť, aby ho nemecké orgány prepustili, potom prišiel doplatok na sumu 141 eur. Otec sa zamestnal, musel si uhradiť 142 eur za jednorazovú poisťku voči zamestnávateľovi. V roku 2015 bol živnostník, preto musel podať daňové priznanie.

5.3. Otcovi bol doručený platobný rozkaz z Homecredit na zaplatenie sumy 88 eur a súdne trovy 106 eur, ktoré musel zaplatiť, o mesiac na to prišiel ďalší platobný rozkaz na sumu 88 eur a trovy konania 76,50 eura, potom prišla výzva na úhradu voči Consumer Finance 73,56 eura, ďalej má pôžičku ktorú spláca na zariadenie od Consumer 128,39 eura mesačne, ktorú si zobral v r. 2013 alebo 2014, potom prišla dohoda o splátkach z 10/2016 uzavretá s firmou Consumer Holding, ktorú spláca vo výške 35,02 eura, resp. 17,51 eura, ďalej Kreditexpressu s.r.o. 30 eur mesačne následkom neplatenia platieb za telefónne hovory na O2 Slovakia, dohoda s Consumer Finance Holding o splácaní dlhu 235,41 eura, kde výška je 39 eur, resp. 19,62 eura, ďalšie dohody o uznaní dlhu a zaplatení dlhu v splátkach s Tatra bankou, kde celková dlžná suma je 1 879,08 eura a 52,29 eura. Otec si platí poisťku pohrebných nákladov mesačne 10,61 eura. Pri týchto poplatkoch sa snaží dať deťom čo môže, v rámci svojich možností si plní vyživovacie povinnosti, aj im kupuje čo môže. Vzhľadom na celkovú situáciu otec od januára 2018 môže mal. T. prispievať sumou 100,- eur mesačne.

6. Kolízny opatrovník v záverečnom stanovisku uviedol, že odporúča návrhu matky vyhovieť, pretože je na prospech a v záujme maloletého dieťaťa.

7.1. Súd vo veci vykonal dokazovanie, z ktorého zistil, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 11P/22/2016 zo dňa 23. 02. 2016 bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletej T. sumou 50 eur mesačne s účinnosťou od 01. 03. 2016, rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06. 04. 2016. V čase poslednej úpravy výživného bola matka zamestnaná v poisťovni K., kde dosahovala priemerný mesačný zárobok 800 eur, pričom v zdaňovacom období 2014 podala daňové priznanie, kde príjmy boli vo výške 4 915,47 eura, výdavky 3196,69 eura, daň 0 eur. S oboma deťmi bývala u svojich rodičov v ich 5-izbovom rodinnom dome, ktorým prispievala na domácnosť sumou 150 eur mesačne. K dispozícii má 2 izby riadne zariadené, udržiavané v poriadku a čistote. Pracuje naďalej pre zamestnávateľa K. poisťovňa, a. s., ako živnostníčka s príjmom 800 eur v hrubom, platí si zdravotné poistenie vo výške 60,06 eura a sociálne poistenie vo výške 146 eur. Syn účastníkov Q. nar. XX. XX. XXXX, ktorý býva spoločne s matkou a s maloletou sestrou u starých rodičov, je od 08. 02. 2017 zamestnaný v C.7.2. Otec v čase poslednej úpravy výživného bol nezamestnaný od 01. 01. 2016, nepoberal žiadnu dávku v nezamestnanosti ani dávku v hmotnej núdzi. Do 08. 12. 2016 pracoval u zamestnávateľa L. P., kde za jún 2015 až december 2015 dosiahol čistý príjem 2 186,84 eura a cestovné náhrady 4 665,79 eura, pričom pracovný pomer bol s ním ukončený pre závažné porušenie pracovnej disciplíny (hrubo porušil smernice zamestnávateľa, keď v dňoch 24. 11. 2015 až 06. 12. 2015 bola uňho evidovaná neospravedlnená neprítomnosť v práci). Aktuálne je otec zamestnaný ako vodič vo firme Q. P. s priemernou mesačnou mzdou vo výške 394,47 eura a na stravnom sumu 361,73 eura. Býva v spoločnej domácnosti s D. B., ktorej prispieva na nájomné, inkaso a stravu mesačne sumou 239,45 eura. Platí ročnú poisťku, ako postenie zodpovednosti za škodu pri výkone povolania v sume 142,- eur, splátku v sume 19,62 eura a 17,51 eura B. M. U., dlh Q. T. a. s. vo výške 1 879,08 eura, ktorú spláca po 60,- eur mesačne, B. expressu s.r.o. sumu XX,- eur mesačne, splátku O2 mesačne vo výške 30,- eur.

7.3. Maloletá T. v čase poslednej úpravy výživného bola žiačkou 5. ročníka ZŠ R. v Q., aktuálne navštevuje 6. ročník tej istej školy, pričom v škole sa nestravuje. Dosahuje dobré výsledky vo vyučovaní a v popoludňajších hodinách navštevuje krúžkovú činnosť. Matka jej zaplatila za tento rok rodičovský príspevok v sume 15 eur, v decembri za dve exkurzie platili 27 eur, v januári za cirkus 2 eur, v marci za interaktívnu hodinu dejepisu platili 1 euro a za pracovné zošity sumu 20 eur.

8.1. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca nie je dôvodný. Súd naposledy rozhodoval o výške vyživovacej povinnosti otca 23. 02. 2016. Matka si teda podala návrh na zvýšenie po uplynutí jedenástich mesiacov, pričom od tohto časového úseku neboli zistené na strane maloletej žiadne zmeny pomerov, pretože maloletá navštevuje ten istý stupeň školskej dochádzky, hoci vyšší ročník, navštevuje tú istú školu, a teda jej náklady na cestovanie, resp. iné náklady sa nezvyšovali, a to ani v súvislosti s jej zdravotným stavom. Takisto sa nezmenili sociálne, majetkové, bytové pomery na strane matky a nebola zistená ani žiadna finančná záťaž, ktorá by významne poukazovala na zmenu pomerov na strane matky. Na strane otca boli zistené zmeny, pretože v čase poslednej úpravy výživného bol nezamestnaný, aktuálne je zamestnaný s priemernou mesačnou mzdou 394,47 eura.

8.2. Súd prvej inštancie poukázal na to, že celkovú mzdu, ktorú dostáva, cca v jednej polovici predstavuje stravné s tým, že priemer za posledných 9 mesiacov na stravnom bol u otca 361,73 eura, ide však o čiastočne spotrebný charakter tejto zložky mzdy, a teda nemožno konštatovať, že by aj táto zložka mzdy v celom rozsahu mala byť zarátaná otcovi ku mzde.. S poukazom na preukázateľné finančné zaťaženie otca, mal súd za to, že aktuálne nie je schopný platiť zvýšenú vyživovaciu povinnosť, a preto súd rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti rozsudku.

9. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, pretože žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

10.1. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietala, že súd nesprávne posúdil zmeny na strane otca mal. dieťaťa, keď vykonaným dokazovaním zistil, že v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti bol otec nezamestnaný, nepoberal žiadne dávky a pracoval na dohodu s mesačnou mzdou vo výške 32,68 eura. V čase, kedy mal príjem 0 eur, bolo mu znížené výživné na mal. dcéru vo výške 50 eur. S ohľadom na najlepšie záujmy mal. detí súhlasila so znížením výživného aj napriek tomu, že o prácu prišiel otec vlastným zavinením, avšak prisľúbil, že na dcéru bude prispievať aj nad rozsah súdnej úpravy, a to vo výške 150 eur. Na strane otca prišlo k podstatnej zmene pomerov od poslednej súdnej úpravy. V konaní nebolo preukázané, že by otec prispieval na domácnosť svojej priateľky, s ktorou žije v spoločnej domácnosti vo výške troch štvrtín. Tieto tvrdenia považovala za účelové s úmyslom vyhnúť sa vyživovacej povinnosti. V súvislosti s pôžičkou zamestnávateľa otcovi nie je zrejmé, na aký účel mu bola pôžička poskytnutá a na čo bola aj reálne použitá. Pokiaľ ide o výdavky

na platenie splátok iných pôžičiek a exekúcií, žiadala súd, aby na ne neprihliadal, pretože plnenie si vyživovacej povinnosti má prednosť pred ostatnými výdavkami.

10.2. Poznamenala, že síce mal. T. navštevuje rovnaký stupeň základnej školy, avšak neustále rastie, čím sa zvyšujú náklady na zakúpenie oblečenie a stravu. Výdavky matky sú spojené najmä so zákonnými povinnosťami platenia si zdravotného a sociálneho poistenia a nákladmi na bývanie. Zdôraznila, že osobná starostlivosť o mal. T. je zabezpečená výlučne ňou. Otec mal. T. kúpil nejaké veci naposledy v roku 2013. Ostatné darčeky sú len v súvislosti s narodeninami, meninami a Vianocami. Tvrdenie otca, že mal. dcéru vzal na dovolenku, išlo o 5 dňový výlet do R..

10.3. Poukazujúc na uvedené skutočnosti, najmä však na zmenu pomerov na strane otca, považuje za preukázané, že je dôvod na zvýšenie vyživovacej povinnosti. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nesprávne vyhodnotil dôkazy, čo viedlo k nesprávnym právnym záverom a neúplnému zisteniu skutkového stavu veci.

11. V písomnom vyjadrení k odvolaniu matky kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a vyživovaciu povinnosť na mal. T. zvýšiť, pretože zvýšenie vyživovacej povinnosti je na prospech mal. dieťaťa. Ďalej poznamenal, že otcovi ubudla vyživovacia povinnosť voči teraz už plnoletému synovi Q. a navyše sa otec od poslednej úpravy výživného zamestnal.

12.1. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril aj otec, ktorý uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. V odvolaní ho matka neustále obviňuje zo straty zamestnania, čo v žiadnom prípade nepoprel, avšak prácu si intenzívne hľadal ďalej, dôkazom čoho je, že je aj v súčasnosti zamestnaný. Tvrdenia matky o údajnej dohode ohľadom výživného sú rozporné, a to vo výške dohodnutého výživného, ako aj vo forme a spôsobe dohody. Poznamenal, že so znížením vyživovacej povinnosti na sumu 50 eur súhlasil, aj keď vedel, že to nebude mať z čoho platiť, pretože najskôr nemal žiaden príjem, neskôr mal príjem len vo výške 32,68 eura. Zníženie vyživovacej povinnosti k synovi nežiadal, pretože vedel, že čoskoro syn zmaturuje, zamestná sa a vyživovacia povinnosť mu ubudne.

12.2. Pokiaľ ide o výdavky súvisiace s mal. dcérou, namietal najmä tvrdenia matky ohľadom stravovania sa maloletej v školskej jedálni, ktorá tvrdila, že sa v škole nestravuje, neskôr, že sa stravuje a vyslovil pochybnosti aj o poštovej poukážke za úhradu stravného. V nadväznosti na námietky matky ohľadom jeho výdavkov na chod domácnosti riadne predložil nájomnú zmluvu, potvrdenie, že býva u svojej priateľky ako aj prehlásenie overené notárom, že polovicu nákladov na domácnosť hradí práve on. Na pojednávaní bolo uvedené, že v čase, kedy dosahoval len minimálny príjem, bol finančne podporovaný svojou priateľkou. Pôžičku, ktorú si vzal od zamestnávateľa potreboval na to, aby začal uhrádzať svoje dlhy, ktoré mu vznikli po strate zamestnania. K vyjadreniu doložil aj výpis z verejného zoznamu dlžníkov, z ktorého vyplýva, že matka má dlh v sociálnej poisťovni vo výške 1 870 eur a v zdravotnej poisťovni má dlh vo výške 2 117 eur. Z uvedeného vyplýva, že matka je taktiež zdĺžená, pričom poukazovala len na zadlženosť otca. Matka na výzvu súdu okrem iného nepredložila ani daňové priznanie.

12.3. Pokiaľ ide o styk s mal. dcérou, stretáva sa s ňou tak často, ako mu to umožní matka, pričom ich styk podmienila platením výživného vo výške 150 eur. Dcéru vzal na predĺžený pobyt do R., preto na zahraničné dovolenky nemá finančné prostriedky a viac sa už nemôže zadlžovať. Záverom poznamenal, že súdnych pojednávaní sa nezúčastňuje z dôvodu, že sa nachádza na pracovných cestách, preto ho zastupuje jeho partnerka, ktorá situáciu pozná. Právneho zástupcu si nemohol dovoliť z finančných dôvodov.

13. Otec sa tiež vyjadril k vyjadreniu kolízneho opatrovníka, uvádzajúc, že synovi Q., ktorý po 6 rokoch konečne skončil strednú školu, stále platí zameškané výživné, ktoré mu vzniklo v čase, kedy bol nezamestnaný. Toto zameškané výživné je schopný splatiť do konca tohto kalendárneho roka a od januára 2018 bude môcť platiť zvýšené výživné na maloletú dcéru T. zo sumy 50 eur na sumu 100 eur mesačne. Poznamenal, že si je vedomý toho, že výživné je prvoradé pred všetkými výdavkami, ktoré mu vznikli „vlastnou vinou“, ale sa snaží situáciu riešiť podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Vzhľadom k uvedenému žiadal súd, aby prihliadol na jeho finančnú situáciu a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

14. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podané oprávneným účastníkom v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP a § 362 ods. 1 CSP) spĺňa náležitosti odvolania (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, neviazaný odvolacími dôvodmi (§ 65 až § 66 CMP), odvolanie matky prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenia povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je treba podľa § 388 CSP zmeniť.

15. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

16. Z ust. § 388 CSP vyplýva, že pokiaľ odvolací súd nerozhodne o potvrdení napadnutého rozhodnutia (§ 387 CSP) alebo o jeho zrušení (§ 389 CSP), napadnuté rozhodnutie zmení, teda predpokladom zmeny rozhodnutia je, že ho nemožno potvrdiť ani zrušiť. K zmene napadnutého rozhodnutia dochádza predovšetkým vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, prípadne vtedy, ak súd prvej inštancie síce správne zistil skutkový stav, ale dospel k nesprávnym právnym záverom.

17. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2).

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (ods. 3).

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4).

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

18. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

19. Podľa § 78 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

20. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

21. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

22. Pojem výživné znamená zabezpečovanie a úhradu osobných potrieb medzi osobami, ktoré majú k sebe príbuzenský alebo iný rodinný vzťah. Pojmovými znakmi výživného je majetková hodnota, ktorá má vyhranený účel (úhrada osobných potrieb) a že jej základom a vlastným dôvodom existencie je určitý osobný, rodinný vzťah medzi oprávneným a povinným. Vyživovaciu povinnosť má osoba, ktorá má hradiť úhradu osobných potrieb. Korešponduje jej nárok na výživné, ktorý má osoba oprávnená. Výživné je právny inštitút, ktorý je vnútorne diferencovaný a to podľa povahy osobného pomeru medzi oprávneným a povinným. Nárok na výživné a vyživovacia povinnosť sú založené priamo v zákone. To znamená, že k vzniku vyživovacej povinnosti postačí, aby tu existovali podmienky, ktoré zákon stanoví, bez toho, aby k tomu museli pristúpiť akékoľvek ďalšie právne skutočnosti. Právne predpisy, ktoré upravujú výživné, majú kogentnú povahu, teda nemôžu byť menené dohodou medzi oprávneným a povinným. Z povahy výživného ako zákonného nároku vyplýva i to, že zákon záväzne upravuje i jeho rozsah. Vzhľadom k mnohotvárnosti konkrétnych prípadov sa pri jeho určovaní kladie dôraz na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti a možnosti povinného. Pri rozhodovaní o výživnom musí súd vychádzať zo zistení, ktoré určujú rozhodujúce podmienky pre stanovenie a výšku výživného v dobe rozhodovania. Pre rozsudok je rozhodný stav, ktorý tu je v dobe jeho vyhlásenia.

23. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov príslušných rodinnoprávných vzťahov. Riešenie na to nadväzujúcich majetkových otázok dotknuté subjekty vnímajú veľmi citlivo. Zákon preto pojmovo vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sa preskúmvajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie.

24. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania matkou dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď zamietol návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k mal. T. a to aj napriek tomu, že vykonaným dokazovaním zistil zmenu pomerov na strane otca, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na toto maloleté dieťa. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie vo veci samej, avšak z vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym právnym záverom, čím zaťažil rozhodnutie vadou nesprávneho právneho posúdenia veci.

25.1. Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania (R 72/1965).

25.2. Pri posudzovaní zmenených pomerov je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena okolností, ktorá za ktorých bolo doteraz výživné určené, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov (R 3/1967).

25.3. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

26.1. Pri rozhodovaní o určení výšky výživného musí súd vychádzať zo všeobecného ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého sa pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa závisia predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti, obsahu a spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie, od hodnoty jeho majetku, prípadne od výšky vlastných príjmov dieťaťa a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami, ako aj majetkovými pomermi rodičov. Ak sú tieto obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa.

26.2. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (jedlo, ošatenie, obuv a pod.), ale aj ďalších potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové potreby, rekreačné potreby, tvorba úspor a pod.). Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Navyše je potrebné, aby súd prihliadol aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

27.1. Súd prvej inštancie zistil, že predchádzajúca súdna úprava vyživovacej povinnosti otca k mal. T. U., nar. XX. XX. XXXX, bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23. 02. 2016, č. k. 11P/22/2016-74, ktorým bola vyživovacia povinnosť otca k maloletej znížená na sumu 50 eur s účinnosťou od 01. 03. 2016. Týmto rozsudkom prišlo k zmene výšky vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa, upravenej rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 26. 04. 2012, č. k. 9P/99/2011.

27.2. K zníženiu vyživovacej povinnosti na mal. T. došlo so súhlasom matky následne po tom, ako otec maloletej prišiel o prácu, pričom do istého času nemal otec žiaden príjem, keďže nepoberal ani žiadne sociálne dávky (dávka v hmotnej núdzi, dávka v nezamestnanosti) a neskôr išlo len o veľmi nízky príjem 32,68, keď začal pracovať na dohodu o vykonaní práce. V čase konania o zníženie vyživovacej povinnosti mali obaja rodičia vyživovaciu povinnosť aj na syna Q., na ktorého otec bol povinný platiť výživné vo výške 100 eur mesačne a zároveň platiť na neho aj zameškané výživné v splátkach po 20 eur mesačne a na mal. T. po 10 eur mesačne. Po zvážení uvedených skutočností súd rozhodol o znížení vyživovacej povinnosti otca na mal. T. z pôvodne určeného výživného 90 eur na sumu 50 eur mesačne. Konanie o zníženie vyživovacej povinnosti sa netýkalo vyživovacej povinnosti otca k synovi Q., ktorý má aj naďalej upravenú vyživovaciu povinnosť vo výške 100 eur mesačne.

28. Súd prvej inštancie v rámci konania o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k mal. T. skúmal, či prišlo k zmene pomerov, a to na strane tohto z vyživovacej povinnosti oprávneného dieťaťa, na strane povinného z vyživovacej povinnosti, t. j. na strane otca, ale taktiež na strane matky, ktoré by odôvodňovali predmetnému návrhu vyhovieť.

29.1. Pokiaľ ide o situáciu na strane matky mal. dieťaťa, tá v čase poslednej úpravy pracovala v poisťovni K., kde mala priemerný mesačný zárobok 800 eur. V zdaňovacom období 2014 podala daňové

priznanie, podľa ktorého mala zo živnostenskej činnosti príjmy vo výške 4 915,47 eura, výdavky vo výške 3 196,69 eura a daň bola 0 eur. Matka spolu s deťmi bývala v rodinnom dome svojich rodičov, ktorým na domácnosť prispievala sumou 150 eur mesačne. Ďalšie výdavky spočívali v platení ZRPŠ ročne vo výške 20 eur, občasná stravovanie v školskej jedálni cca 20 eur, členské na tréningy mažoretiek 20 eur polročne, konverzácia ANJ mesačne 10 eur, drogéria a oblečenie cca 30 eur mesačne.

29.2. V súčasnosti matka pracuje pre toho istého zamestnávateľa K. poisťovňa s príjmom 800 eur brutto a rovnako tak ako v čase predchádzajúcej úpravy výživného aj teraz býva spolu s deťmi v rodinnom dome svojich rodičov, kde obýva 2 kompletne zariadené izby. Jej výdavky spočívajú v splácaní pôžičky vo výške 20 eur z tzv. Diners karty, náklady na domácnosť 150 eur mesačne, životná poisťka mal. T. 27 eur mesačne, sporenie pre mal. T. 15 eur mesačne, výdavky na školské výlety 15 eur za jeden výlet.

30.1. V čase predchádzajúcej úpravy výživného v roku 2016 bol otec nezamestnaný od 01. 01. 2016, nepoberal sociálne dávky, ani dávku v nezamestnanosti. Do 08. 12. 2016 pracoval ako L. P., kde v období od 6/2015 - 12/2015 dosiahol čistý príjem vo výške 2 186,84 eura a cestovné náhrady poberal vo výške 4 665,79 eura. Pracovný pomer s ním bol ukončený z dôvodu hrubého porušenia pracovnej disciplíny (neospravedlnená absencia na pracovisku). Pracoval na dohodu s mesačnou mzdou 32,68 eura. Býval v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, pričom išlo o prenajatý byt. V danom čase mal vyživovaciu povinnosť na mal. syna Q., nar. XX. XX. XXXX, ktorý medzičasom dovŕšil plnoletosť a zamestnal sa. Bežné výživné sa snažil platiť podľa svojich možností a rovnako tak aj zameškané výživné.

30.2. V súčasnosti je otec zamestnaný ako vodič u zamestnávateľa Q. P., kde dosahuje priemernú mesačnú mzdu vo výške 394,47 eura a k tomu má poskytnuté aj cestovné náhrady vo výške 361,73 eura. Býva v spoločnej domácnosti s priateľkou D. B., ktorej prispieva na nájomné, inkaso a stravu mesačne sumou 239,45 eura. Platí si ročné poistenie zodpovednosti za škodu pri výkone povolania vo výške 142 eur a spláca poskytnuté pôžičky (19,62 eura a 17,51 eura Consumer Finance Holding, 60 eur splátka Tatra Banke, a. s., spláca dlh vo výške 1 879,08 eura v splátkach po 30 eur Credit expressu s. r. o. a splátku O2 vo výške 30 eur mesačne. V súčasnosti už otec nemá vyživovaciu povinnosť k synovi Tomášovi, ktorý medzičasom dovŕšil plnoletosť a zamestnal sa, a to aj napriek tomu, že jeho vyživovacia povinnosť k synovi nebola zrušená rozhodnutím súdu, avšak tento syn si výživné vo vzťahu k otcovi neuplatňuje. Otec však aj naďalej platí na neho zameškané výživné .

31. Zmena pomerov na strane maloletej T. spočíva v tom, že v čase predchádzajúcej úpravy výživného bola žiačkou 5. ročníka W. školy R. v Q., v súčasnosti navštevuje 6. ročník tej istej školy, v škole sa nestavuje. Matka zaplatila za štúdium v 6. ročníku poplatok ZRPŠ vo výške 15 eur, za dve exkurzie sumu 27 eur, za návštevu cirkusu 2eura, poplatok za interaktívnu hodinu dejepisu 1 euro a poplatok za pracovné zošity 20 eur.

32.1. Vychádzajúc z uvedených skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania považuje odvolací súd za preukázané, že na strane matky ako aj na strane mal. T. neprišlo k výraznejším zmenám, avšak treba prihliadnuť na skutočnosť, že rodičom, a teda aj povinnému otcovi odpadla vyživovacia povinnosť k synovi Q. v sume 100 eur mesačne a tiež došlo k zmene pomerov na strane otca spočívajúcej v tom, že oproti stavu v čase predchádzajúcej úpravy výživného, kedy súd otcovi znížil vyživovaciu povinnosť na mal. T. zo sumy 90 eur na sumu 50 eur mesačne, bol otec nezamestnaný, resp. jeho príjem z dohody o vykonaní práce bol len v sume 32,68 eura mesačne, avšak v súčasnosti je otec zamestnaný a jeho príjem je spolu s náhradami cestovného približne vo výške 756 eur mesačne (mzda 394,47 eura a cestovné náhrady 361,73 eura).

32.2. Pre posúdenie predpokladov k zmene právoplatného rozsudku o výživnom (ust. § 99 ods. 1 Zák. o rod., teraz § 78 ods. 1 ZoR-pozn., odvolacieho súdu) musí byť doložený záver, že došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho je treba zmeniť aj výšku výživného. Nepostačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané. Inak by totiž išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia (R 27/74).

32.3. Pri zmene rozsudku o výživnom teda súd už nemôže preskúmavať správnosť pôvodného rozsudku o určení výživného (v danom prípade o znížení výživného zo sumy 90 eur na sumu 50 eur mesačne, ku ktorému došlo s účinnosťou od 01.03.2016), ale až od doby zistenia podstatnej zmeny pomerov.

33.1. Vzhľadom k zisteným skutočnostiam možno jednoznačne konštatovať, že nastali podstatné zmeny na strane otca, ktoré odôvodňujú zmenu vyživovacej povinnosti otca k mal. T.. Pokiaľ ide o cestovné náhrady otca, ktoré tvoria časť jeho príjmu, odvolací súd poukazuje na § 118 ods. 1 a 2 Zákonníka práce, v zmysle ktorého zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu. Mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu,

príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávкам, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku o zdanení.

33.2. Uvedené ustanovenie o zložkách mzdy a čo sa za mzdu nepovažuje, slúži pre účely výpočtu priemerného zárobku pre pracovnoprávne účely podľa § 133 a § 134 Zákonníka práce, nie pre účely zisťovania príjmu osoby povinnej platiť výživné. Zákon o rodine ukladá súdu v ustanoveniach § 62 a § 75 prihliadať na celkové majetkové pomery povinnej osoby a neurčovať výživné len z dosahovaného zárobku v zamestnaní alebo iného príjmu povinnej osoby. Ak by aj otec mal dieťaťa nepracovať, musel by súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti prihliadnuť na potenciálne možnosti takejto osoby. Okresný súd preto nesprávne uviedol, že na túto zložku mzdy nemožno v celom rozsahu prihliadať ako na jeho príjem, pretože cestovné náhrady tvoria podstatnú zložku príjmu otca. Priemerný mesačný príjem otca, z ktorého je potrebné pri určení jeho vyživovacej povinnosti vychádzať, je súčet jeho priemerného mesačného zárobku a mesačne vyplácaných cestovných náhrad (394,47 eura + 361,73 eura = 756,20 eura) z dôvodu, že takúto výšku finančných prostriedkov má otec k dispozícii na uspokojovanie svojich potrieb a potrieb svojej rodiny. Aj keď majú cestovné náhrady vyplácané zamestnávateľom nahradiť zamestnancovi výdavky na stravu v zahraničí, tieto náhrady nie sú účelovo viazané v tom zmysle, že by ich poberateľ nemohol použiť na iný účel.

34.1. Odvolací súd, poukazujúc na uvedené skutočnosti konštatuje, že na rozdiel od súdu prvej inštancie je toho názoru, že suma 50 eur mesačne je na výživu maloletej T. nepostačujúca, ale na druhej strane matkou navrhovaná výška výživného v sume 150 eur mesačne je neprimerane vysoká zistenému skutkovému stavu. Vychádzajúc zo zistených pomerov na strane všetkých účastníkov konania odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na mal. T. zo sumy 50 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne odo dňa podania návrhu matky, t. j. od 30.01.2017 v zmysle § 77 veta druhá ZoR, keďže nebol dôvod hodný osobitného zreteľa na zvýšenie výživného späť od 01.09.2016 ako to žiadala matka dieťaťa v návrhu na začatie konania. Zároveň týmto rozsudkom odvolací súd zmenil predchádzajúci právoplatný rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 23. Februára 2016, č.k. 11P/22/2016-74.

34.2. Výška zvýšeného výživného na mal. T. nielenže zohľadňuje zárobkové možnosti a schopnosti povinného otca na jednej strane, ako i matky na strane druhej, ale najmä zohľadňuje odôvodnené potreby maloletej T. dané jej vekom, vývinom, školskou a mimoškolskou aktivitou, vyžadujúcou finančné náklady, zároveň majúci na zreteli, že potreby maloletej sú čiastočne kryté i prídavkami na dieťa. Odvolací súd dospel k názoru, že nie je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletej vyššou sumou než 100 eur mesačne, pretože by sa mohol dostať do situácie, kedy by nebol schopný zabezpečiť a hradiť svoje vlastné životné potreby a náklady. Výživné má síce prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov, avšak sumu výživného treba v každom osobitnom prípade starostlivo zvážiť, aby nedošlo k situácii, že dieťa by mohlo mať vyššiu životnú úroveň ako povinný rodič, ktorého príjem nepostačuje na uhrádzanie výživného nepomerne vysokého k jeho dosiahnutému príjmu a nevyhnutným životným nákladom. Odvolací súd teda zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. T. zo sumy 50 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne, čím zmenil napadnutý rozsudok v zmysle § 388 CSP, majúci za to, že táto suma zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej a zároveň zodpovedá súčasným príjmovým, majetkovým a osobným pomerom otca i jeho schopnostiam a možnostiam.

35. Odvolací súd rozhodol o zročnom výživnom na mal. T., ktoré v súvislosti so zvýšením výživného vzniklo od 30. 01. 2017, teda od podania návrhu do rozhodnutia odvolacieho súdu celkovo vo výške 503,20 eura, pozostávajúce zo zročného výživného za mesiac január 2017, a to v alikvotnej časti vo výške 3,20 eura (50 eur : 31 dní = 3,23 eura) a 500 eur za obdobie od 2/2017 - 11/2017 (10 x 50 eur). Vzhľadom k otcovým záväzkom sumu zročného výživného odvolací súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 50 eur spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa, pod následkami straty výhody splátok.

36.1. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

36.2. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

36.3. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36.4. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

37. Pretože odvolací súd rozhodol o zmene rozhodnutia prvoinštančného súdu, rozhodol v zmysle § 396 ods.2 CSP aj o náhrade trov konania na súde prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 52 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a zároveň rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s poukazom na ustanovenie § 52 CMP, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).